

DIRECTORA
ESTHER VERA

DIRECTOR FUNDADOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

DIRECTORA D'INNOVACIÓ I NOUS NEGOCIS
GEORGINA FERRI

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ,
CATALINA SERRA,
JORDI CORTADA

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CORDOBA

EDICIÓ PAPER
ROSA RODON

EDICIÓ DIGITAL
FRANCINA BOSCH

POLÍTICA
GERARD PRUNA

INTERNACIONAL
MÓNICA BERNABÉ

ECONOMIA
ALBERT MARTÍN

SOCIETAT
ELENA FREIXA

DEBAT
TONI GÜELL

CULTURA
LAURA SERRA

MÈDIA
ÀLEX GUTIÉRREZ

ESPORTS
TONI PADILLA

LENGUA
ALBERT PLA

FOTOGRAFIA
XAVIER BERTRAL

EDICIÓ DE PREMSA PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS

DIRECTOR FINANCER
XAVIER LINARES

DIRECTOR COMERCIAL
SERGI GERMÁN

DIRECTOR DE NEGOCI
ORIOI CANALS

DIRECTOR DE TECNOLOGIA
MARC CAMPRODON

C/ DIPUTACIÓ, 119
08015 BARCELONA.

TELÈFON: 93 202 95 95.

ATENCIÓ AL
SUBSCRIPTOR:
93 275 11 10

subscripcions@ara.cat

TEXT LEGAL

Edició de premsa periòdica ARA es reserva tots els drets sobre el contingut del diari ARA, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.

Difusió controlada per l'OJD

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, l'ARA publica la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@ara.cat.

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

ERC, un salt de fe

“Només qui salti del cap del lleó demostrarà la seva vàlua”, diu l'Indiana Jones al límit del precipici en la darrera de les proves que a la pel·lícula *L'última croada* l'ha de dur al Sant Grial. Davant seu no veu cap passarel·la, tanmateix, si no confia en ell mateix, no aconseguirà el calze sagrat que guarirà el seu pare agònic.

Esquerra Republicana es troba avui en la mateixa tessitura que l'aventurer interpretat per Harrison Ford. Els seus dirigents es veuen en la situació de creure en ells mateixos –i la seva militància i electorat en ells– per poder començar a sortir del pou on estem tots ficats. El pas no és fàcil. La decisió que ha de prendre Esquerra està encaixonada entre una desconfiança, una competició, una emoció i una il·lusió.

Una desconfiança envers un partit polític, el PSOE, i el seu líder, Pedro Sánchez, que després de simular una negociació de pressupostos fallida per anar a eleccions i menjar-se espai de Podem, no contents amb els resultats, que els feien dependre d'ERC, van teatralitzar una negociació amb la formació de Pablo Iglesias per forçar una nova convocatòria electoral amb la pretensió de queixalar l'espai de Ciutadans.

Després d'arribar a la secretaria general amb un discurs d'esquerres i de caràcter plurinacional, durant la campanya Sánchez el va canviar i va projectar una imatge d'ell, en el seu propi partit per començar, com algú amb un tarannà voluble. Per a l'històric d'Esquerra, Sánchez expressa que “ERC no és de fiar”, però Oriol Junqueras i els seus també es pregunten si el candidat socialista n'és.

La decisió d'ERC està també dificultada per una competició. La que manté amb el PSC a Barcelona i Tarragona i els cinturons respectius, que va aferrar de manera crua després de les municipals. El *junquerisme*, l'aterrament de la “pluja fina” de Carod-Rovira, entén que la penetració en aquestes àrees és clau per aconseguir la independència o, si més no, l'augment substancial de les quotes d'autogovern.

JOAN ESCULIES

ESCRITOR I HISTORIADOR

La relació ERC-PSC, però, també té punts d'intersecció. En el seu darrer congrés el PSC ha avalat Catalunya com a nació i ha apostat per clarificar i blindar les competències estatutàries i la millora del finançament. És, començant per la procedència dels seus membres, un partit que té present que si uns estiren per aquí i els altres per allà, Catalunya corre el risc d'esqueixar-se (més), no necessàriament d'una manera sorollosa, però sí irrever-

GETTY

La decisió que ha de prendre Esquerra està encaixonada entre una desconfiança, una competició, una emoció i una il·lusió

sible. Alguns dirigents d'ERC ja fa temps que també tenen clar que la premsa és mala consellera i que perseguir l'estat es pot perdre la nació.

La decisió de permetre la investidura de Sánchez ve també molt condicionada, com tot el procés independentista, per un factor emocional. Després de la lògica decisió del TJUE, aquest factor el representa ara el reviscolament del president Puigdemont, que com a eurodiputat gaudirà, de moment, de més llibertat de moviments, de més altaveus, de més finançament i de més ascendent sobre la galàxia que avui constitueix JxCat.

A ERC són ben conscients de la pulsio emocional de molts votants independentistes i temen que l'aval a un Sánchez voluble perjudiqui les seves expectatives per articular una majoria que dugui un president d'Esquerra a Palau aquest 2020. Aquesta por pesa molt.

Tanmateix, entre l'electorat urbà que el *junquerisme* vol guanyar no sembla que el factor emocional sigui determinant. A les generals la forta càrrega emocional de les sentències va donar un resultat molt limitat en aquestes zones. Precisament aquest factor enllaça amb la il·lusió que té ERC, el referèndum, plasmada en l'interessant llibre –lectura recomanada per a aquests dies de Nadal– de Carles Mundó *El referèndum inevitable* (Pòrtic, 2019). Si la celebració d'una votació d'autodeterminació és inevitable o no, és una altra qüestió, però el que l'obra de l'exconseller demostra és que la bona gestió suma.

Potser aquests milers de persones de les zones urbanes allò que de debò esperen d'ERC (i del PSC) és una bona gestió –des de les limitacions competencials i les restriccions que es vulgui–. En el cas escocès, referent de l'independentisme dels darrers anys, l'element central per entendre la preponderància de l'SNP és que el votant, mentre es demana un imponderable, percep una gestió eficaç del dia a dia. Abans de passar a un estadi diferent els nacionalistes escocesos demostren que saben governar.

La decisió d'ERC no és fàcil. Indiana Jones va arribar al Sant Grial amb un salt de fe.